

РЕШЕНИЕ

№ 2798

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8753** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Й. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 чрез адвокат В. К., с адрес за връчване на съобщения и призовки: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3 срещу Решение № 1040-21-691/08.07.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00902243/06.04.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С..

В жалбата се твърди, че процесното решение е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на материалноправни разпоредби, при допуснати съществени процесуални нарушения и при липса на ясна и конкретна фактическа и правна мотивировка. Иска се отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане. Претендират се разноси. Представена е и писмена защита, в която отново подробно е изразено становище по същество на спора.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. П., с пълномощно по делото, оспорва жалбата като недоказана и неоснователна, излага доводи по същество на спора, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното

производство и не ангажира становище по спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

В качеството си на самоосигуряващо се лице Д. Й. К. е представила в ТП на НОИ – С. – град следните документи: на 25.08.2020 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 19.08.2020 г. до 21.08.2020 г. вкл.; на 25.10.2020 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 09.10.2020 г. до 09.01.2020 г. вкл.; на 25.10.2020 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 19.10.2020 г. до 22.10.2020 г. вкл.; на 18.01.2021 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 15.01.2021 г. до 17.01.2021 г. вкл.; на 16.02.2021 – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 09.02.2021 г. до 09.02.2021 г. вкл., и на 22.02.2021 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 18.02.2021 г. до 26.02.2021 г. вкл.

В Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ са вписани за месец 08.2020 г. 3 работни дни при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ е вписан за месец 10.2020 г. 1 работен ден при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ са вписани за месец 10.2020 г. 4 работни дни при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ е вписан за месец 01.2021 г. 1 работен ден при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 към болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ е вписан за месец 02.2021 г. 1 работен ден при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“ и в Приложение № 9 към болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ са вписани за месец 02.2020 г. 7 работни дни при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“.

В данните, подадени от [фирма], ЕИК:[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, е отразено следното: 1./ в данните, подадени на 25.09.2020 г., за периода от 01.08.2020 г. до 31.08.2020 г. за жалбоподателя са отразени 18 отработени дни и 3 дни с право на

парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; 2./ в данните, подадени на 24.11.2020 г., за периода от 01.10.2020 г. до 31.10.2020 г. за жалбоподателя са отразени 17 отработени дни и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и 3./ в данните, подадени на 15.02.2021 г., за периода от 01.01.2021 г. до 31.01.2021 г. за жалбоподателя са отразени 19 отработени дни и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

[фирма], ЕИК:[ЕИК] е представило в ТП на НОИ – С. – град за жалбоподателя: на 09.09.2020 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 19.08.2020 г. до 21.08.2021 г. вкл.; на 09.11.2020 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 09.10.2020 г. до 09.10.2020 г. вкл.; на 09.11.2020 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 19.10.2020 г. до 22.10.2020 г. вкл.; на 08.02.2021 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 15.01.2021 г. до 17.01.2021 г. вкл.; на 10.03.2021 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 09.02.2021 г. до 09.02.201 г. вкл., и на 10.03.2021 г. – удостоверение приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е. за периода от 18.02.2021 г. до 26.02.2021 г. вкл.

В Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ осигурителят [фирма] е вписал за месец 08.2020 г. 16 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ осигурителят [фирма] е вписал за месец 10.2020 г. 8 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ осигурителят [фирма] е вписал за месец 10.2020 г. – 32 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ осигурителят [фирма] е вписал за месец 01.2020 г. 24 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“; в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ осигурителят [фирма] е вписал за месец 02.2020 г. 8 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“ и в Приложение № 9 по болничен лист с № Е. в точка 9 „Работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни/работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение“ осигурителят [фирма] е вписал за месец 02.2020 г. 8 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8“.

В данните, подадени от [фирма], ЕИК: 040698335 по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО,

е отразено следното: 1./ в данните, подадени на 15.09.2020 г., за периода от 01.08.2020 г. до 31.08.2020 г. за жалбоподателя са отразени 19 отработени дни и 2 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО; 2./ в данните, подадени на 12.11.2020 г., за периода от 01.10.2020 г. до 31.10.2020 г. за жалбоподателя са отразени 17 отработени дни, 4 с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; 3./ в данните, подадени на 16.02.2021 г., за периода от 01.01.2021 г. до 31.01.2021 г. за жалбоподателя са отразени 17 отработени дни и 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 4./ в данните, подадени на 15.03.2021 г., за периода от 01.02.2021 г. до 28.02.2021 г. за жалбоподателя са отразени 13 отработени дни, 4 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 3 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

Преди подаване на данните по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от [фирма] на жалбоподателя е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване в качеството му на самоосигуряващо се лице, както следва: на 09.09.2020 г. за месец 08.2020 г. по болничен лист с № Е. за периода от 19.08.2020 г. до 21.08.2020 г. вкл. на 100 % за 3 работни дни в размер на 336.64 лв.; на 02.11.2020 г. за месец 10.2020 г. по болничен лист с № Е. за периода от 09.10.2020 г. до 09.10.2020 г. вкл. на 100 % за 1 работен ден в размер на 113.57 лв.; на 02.11.2020 г. за месец 10.2020 г. по болничен лист с № Е. за периода от 19.10.2020 г. до 22.10.2020 г. вкл. на 100 % за 4 работни дни в размер на 454.29 лв.; на 27.01.2021 г. за месец 01.2021 г. по болничен лист с № Е. за периода от 15.01.2020 г. до 17.01.2020 г. вкл. на 100 % за 1 работен ден в размер на 112.46 лв.; на 24.02.2021 г. за месец 02.2021 г. по болничен лист с № Е. за периода от 09.02.2021 г. до 09.02.2021 г. вкл. на 100 % за 1 работен ден в размер на 113.16 лв. и на 01.03.2021 г. за месец 02.2021 г. по болничен лист с № Е. за периода от 18.02.2021 г. до 26.02.2021 г. вкл. на 100 % за 1 работен ден в размер на 792.12 лв.

След подаване на Приложение № 9 по болнични листове с № Е., № Е., № Е., № Е., № Е. и № Е. от [фирма] изплатеното парично обезщетение за временна неработоспособност на жалбоподателя е преизчислено, както следва: 1./ по болничен лист с № Е. за периода от 19.08.2020 г. до 21.08.2020 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 3 работни дни в размер на 168.31 лв.; 2./ по болничен лист с № Е. за периода от 19.08.2020 г. до 21.08.2020 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 0 работни часове в размер на 0.00 лв.; 3./ по болничен лист с № Е. за периода от 09.10.2020 г. до 09.10.2020 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 1 работен ден в размер на 56.78 лв.; 4./ по болничен лист с № Е. за периода от 09.10.2020 г. до 09.10.2020 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 0 работни часове в размер на 0.00 лв.; 5./ по болничен лист с № Е. за периода от 19.10.2020 г. до 22.10.2020 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 4 работни дни в размер на 227.20 лв.; 6./ по болничен лист с № Е. за периода от 19.10.2020 г. до 22.10.2020 г. вкл. за 8 работни часа в размер на 56.97 лв.; 7./ по болничен лист с № Е. за периода от 15.01.2021 г. до 17.01.2021 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 1 работен ден в размер на 56.23 лв.; 8./ по болничен лист с № Е. за периода от 15.01.2021 г. до 17.01.2021 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 0 работни часа в размер на 0.00 лв.; 9./ по болничен лист с № Е. за периода от 09.02.2021

г. до 09.02.2021 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 1 работен ден в размер на 56.58 лв.; 10./ по болничен лист с № Е. за периода от 09.02.2021 г. до 09.02.2021 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 0 работни часа в размер на 0.00 лв.; 11./ по болничен лист с № Е. за периода от 18.02.2021 г. до 26.02.2021 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 7 работни дни в размер на 396.06 лв. и 12./ по болничен лист с № Е. за периода от 18.02.2021 г. до 26.02.2021 г. вкл. дължимо парично обезщетение за временна неработоспособност за 24 работни часа в размер на 169.74 лв.

С оглед гореизложеното е издадено Разпореждане № РВ-3-21-00902243/06.04.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. – град, с което е разпоредено на жалбоподателя да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 19.08.2020 г. до 26.02.2021 г. в размер на 743.52 лв. В разпореждането е посочено, че разликата в надплатеното парично обезщетение произтича от обстоятелството, че удостоверение Приложение № 9 с право на изплащане на парични обезщетения на жалбоподателя в качеството му на самоосигуряващо се лице е представено преди подаване на удостоверение Приложение № 9 с право на изплащане на парично обезщетение от [фирма], което е довело до недължимо изплатено парично обезщетение за повече работни дни.

Цитираното разпореждане е било оспорено с жалба с вх. № 1012-21-962 от 01.07.2021 г. пред директора на ТП на НОИ – С. – град. С Решение № 1040-21-691/08.07.2021 г. административният орган е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил оспорваното разпореждане като законосъобразно и правилно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение № 1040-21-691/08.07.2021 г. е постановено от материално и териториално компетентния по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д” от КСО административен орган – директор на ТП на НОИ – С. – град, но се явява незаконосъобразно, като издадено в нарушение на установената от закона форма и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Процесният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма, но не съдържа изискуемите реквизити и по-конкретно – нарушена е разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, която повелява, че когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа фактически и правни основания за издаване на акта. В случая в решението подробно е посочен размерът на преизчисленото парично обезщетение за временна неработоспособност по болнични листове с № Е., № Е., № Е., № Е., № Е., № Е., № Е. и № Е.. Липсва обаче позоваване на каквито и да е било разпоредби от нормативен акт, които са приложени в конкретния случай и които регламентират редът и начинът за изчисляване на размера на парично обезщетение в случаи, в които дадено лице е осигурено по повече от едно осигурително правоотношение. По този начин за жалбоподателя, а и за съда остава неясно кой нормативен акт е приложен за последващото изчисляване на размера на паричното обезщетение /след като е установено, че жалбоподателят всъщност е осигурен по повече от едно осигурително правоотношение/, включително и какъв конкретно е редът, по който това изчисляване

е извършено. Не става ясно и въз основа на какъв осигурителен доход е изчислено паричното обезщетение както в първоначалния му размер /преди извършването на съответните преизчисления/, така и в последващия му размер /след преизчисленията/. Това, от своя страна, прави невъзможно за съда да осъществи съдебен контрол доколко посочените от АО размери са изчислени в съответствие с изискванията на нормативната уредба. Казано с други думи, посочените в решението преизчислени размери на паричното обезщетение не са безспорно установени, доколкото не са подкрепени нито от фактическа страна /най- малкото не е посочен осигурителният доход, върху който са изчислявани/, нито от правна страна /не е посочен нормативният акт, който е намерил приложение, нито пък конкретни разпоредби от него, по правилата на които е направено последващото изчисление/.

Следва да се отбележи още, че в процесното решение са цитирани редица разпоредби от множество нормативни актове, без да се обоснове защо те намират приложение в конкретния случай и как се съотнасят към тях фактите и обстоятелствата, установени в процесния случай. Подвеждането на фактите към съответната правна норма е елемент на властническото волеизявление на органа и то следва да е надлежно извършено, за да може съдът да осъществи контрол за законосъобразност.

В тази връзка и с оглед на гореизложеното в резултат на липсата на мотиви в оспорения акт последният е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения. По- конкретно – нарушена е разпоредбата на чл. 35 от АПК, която гласи, че индивидуалният административен акт се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В случая не са изяснени напълно фактите и обстоятелствата от значение за случая и това е така, защото, както вече беше посочено, не е изяснено безспорно, че именно такива следва да бъдат размерите на преизчисленото парично обезщетение – в случая АО се е позовал безкритично на констатациите на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С., без да упражни контрол за законосъобразност, а именно дали е приложена относимата към процесния случай нормативна уредба и правилно ли е преизчислено паричното обезщетение /което в случая е и невъзможно, тъй като и в процесното разпореждане липсва позоваване на каквито и да е разпоредби, уреждащи начина, по който следва да бъде изчислено паричното обезщетение, когато се установи, че лице е осигурено не по едно, а по няколко осигурителни правоотношения/.

Не са обсъдени и обясненията, и възраженията на заинтересованите граждани – видно от оспореното решение, липсва каквото и да е било обсъждане на наведените в жалбата доводи. Дали те са основателни, или неоснователни е въпрос, който следва да бъде обсъден от АО в постановения от него АА, като дори в случаите, в които АО ги отхвърля, той следва да се мотивира, като изложи съображенията, поради които счита, че възраженията са неоснователни. В процесния акт не само че липсва необходимата обосновка, а въобще липсва каквото и да е било обсъждане на наведените възражения от страна на жалбоподателя. Допуснатите нарушения на процесуалните правила са от вида на съществените такива и са достатъчно основание за отмяна на оспорения акт, тъй като от една страна, са довели до нарушаване правото на защита на оспорващата, която е била лишена от възможността да организира защитата си, а от друга страна прави невъзможен съдебния контрол върху оспорения административен акт.

Като се има предвид, че в обжалваното решение директорът на ТП на НОИ – С. – град изцяло е кредитирал констатациите на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С. /в случая АО е възпроизвел дословно процесното разпореждане/ и съгласно изложените аргументи, следва да се приеме, че процесното разпореждане се явява незаконосъобразно поради нарушение на установената от закона форма и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Отхвърляйки жалбата срещу този акт,

директорът на ТП на НОИ – С. – град е постановил незаконосъобразно и необосновано решение, което налага неговата отмяна, а оттам и отмяна на незаконосъобразното разпореждане № РВ-3-21-00902243/06.04.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С..

При този изход на делото и предвид своевременно направеното искане от страна на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, представляващи заплатено възнаграждение за един адвокат, същото следва да бъде уважено. Като взе предвид направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от ответника чрез процесуалния му представител и като съобрази разпоредбата на чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът счита, че в тежест на ТП на НОИ – С. – град следва да бъде възложено заплащането на сумата от 350.00 лв.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Й. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 и с адрес за връчване на съобщения и призовки: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3 Решение № 1040-21-691/08.07.2021 г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-00902243/06.04.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ – С..

ОСЪЖДА ТП на НОИ – С. – град да заплати на Д. Й. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 и с адрес за връчване на съобщения и призовки: [населено място], [улица], ет. 1 сумата от 350.00 /триста и петдесет/ лева, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: